

Per mirtį gywybė.

(Skaitl. Jono Ew. 12. 24—28)

Sei atfiraštų žmogus, kuris nepažintų gamtos įstatymų, tai jis, matydamas sėjėją sėjant kviečius į žemę, stebėtušis iš tokio darbo. Jis galvotų: kodėl tuos gražius, auksinius grūdus beria į žemę, kad jie supūtu, o sėjėją laištytų neišmintingų žmogumi. Be abejo, jis dar norėtų sėjėją pamokinti, įsakydamas: kam juos pili į žemę, juk juos gali sunaudoti maistui. Bet sėjėjas žino, ką jis daro; jis atrenka visų geriausią sėklą ir ją jis beria į žemės glėbį. Wiša tai jis daro su džiaugsmu ir wiltimi, nes jis žino gamtos įstatymą, jis žino gywybės kelią. Relias į gywybę eina per mirtį. Miršta paviršius, kūnas kuris buvo mirtingas, bet gywybės pradas, kuris slepiasi šiame kūne, pasiūsoja nuo pragaištingumo ryžių ir auga jaunoje, gražioje gywybėje. Žeigu kviečių grūdus nekristų į žemę ir nemirtų, tai jis paliktų toks, toks jis yra ir iš jo neišreikštų jokia gywybė. Kur nebuvo mirimo, ten negali būti ir naujo gywenimo.

Toks jau yra Sutwertojų įstatymas gamtoje. Ši įstatymą mes visi nujaučiame ir pažįstame, todėl visi žmonės wisą dirba, sėja ir šodina, tikėdami ir turėdami wiltį, kad iš to ikaugs nauja gywybė. Kaip tas wisas wiktis ir reiktiaši mums nėra aišku, tik wieną mes twirtai žinome, kad pasėjoti sėkla nežūna, bet iš jos keliaši nauja gywybė. Čia išsipildo Sutwertojų žodis, kai Jis siuntė žmogų į darbą: „Kolei bus dienos wirš žemės, nepašibaigs nei sėja, nei piūtis.“ Žinoma, kolei bus pasaulis, neišibaigs nei gywybė.

Tas pats įstatymas waldo ir aukštesnį pasaulį, nes wiša, ką Diewas sutwėrė, Jis wisą ir waldo ir wislas turi ryžius ir wienodumą. Apie ši patį įstatymą ir šioje Ewangelijoje Jėzus kalba. T. y. apie gywybę mūsų sielos. Kwiečių grūdą Jis mini tik kaip palyginimą; Jo kalbos turinys ir pamatas yra: kad žmogaus kūnas ir kūniškasis gywenimas nėra žmogaus gywenimo aukščiausią wertybę. Kas tai turėtų už aukščiausią tikslą, tasai labai klysty. Tas klysty, kaip tas wyras, kuris nepažįsta sėjėjo darbo ir kuris stebis, kad kviečius pila į žemę, ir kuris mano, kad sėklos grūdo wertybė yra sename grūde. Kas amžinų wertybių ieško sawo kūniškame gywenime, tas jų neatras, nes Jėzus tai gerai suprasdamas sakė: „Kas sėja ant sawo kūno, tas piaus nuo kūno prapulti“.

Mūsų kūnas ir jo jėgos yra idėtos į laiko rubėžius. Kūnas turi labai mažą wertybių, bet jame, kaip kviečių grūde, yra paslėptos aukštosios wertybės. Kūnas wieną kartą turi mirtį, bet tai nėra absoliutis jo išnykimas, nes per mirtį kelias eina į naują gywenimą, giminingą senajam. Bet šis naujas gywenimas yra daug pilnesnis ir daug gražesnis ir jis yra išliuosuotas nuo senos gywybės ir netobulumo.

Mes visi turime tikėti į ši Sutwertojų įstatymą. Ir laimingas tas, kuris tiki ir turi wiltį. Tas mato ir pažįsta

sawo ir kitų gywenimą, ir, kai žwelgia mirčiai į akis, toks drąsiai gali sakyti: Tai nėra mirtis, pražuwimas, bet perėjimas į naują gywenimą.

Kietwienas sėjėjas išrenka ir sėja tik visų geriausią sėklą, nes gera sėkla gali nešti ir gerus waisius. Čia wėl yra paslaptis, kurios mes nesuprantame ir sawo kūniškumas akimis mes nematome. Bet šis klausimas mums uždeda labai didelę ir sunkią pareigą. Jis wercžia mus rūpintis, kad mūsų gywenimas, mūsų mintys, žodžiai ir darbai prilygtų geriausiai sėklai. Sei tik iš geros sėklos geras waisius randasi, tai tikrai geras ir tobūlas žmogus gali laukti naujos, geros ir gražios gywybės. Ši įstatymą Jėzus apibūdina dar šiais žodžiais: „Kas gali rinkti wynuoges nuo erškėčių ir fygas nuo usnių?“

Po sunkaus kūlimo, sawų walymo darbo, mes gauname gražią sėklą, atskirdami grūdus nuo pelų. Taip pat ir žmogaus gywenime. Po rimto auginimo darbo, po visų kentėjimų ir šopulių, subręsta sėkla amžinybei. Ši Ewangelijoje randame labai daug pamokinių, kurie mums sako, kad mes neturime mylėti šio sawo gywenimo, geriau te mes neapfencziame šios senos gywybės, jei ją šiame gywenime naudojame tik wien blogumams, nes gywenimas gali būti trūkdytojas aukštesnėms amžinoms wertybėms laimėti.

Čia amžiną tiesą škelbdamas Jėzus atfistoja prieš mus, kaip Aukščiausias mūsų Mokytos ir Geriausias kelio Rodytojas. Jo gywenimas taip pat buvo surištas su žeme ir Jo gywenimas buvo atiduotas pagal bendrąjį Aukščiausiojo įstatymą: Per mirtį gywybė. Kuomet Jis mato sawo mirtį, Jis sako: „Mano siela yra nuliūdusi. Ir ką gi? Tėwe, gelbėk mane nuo tos walandos. Bet dėl tos walandos atėjau“. Jis žino, kad tai yra Jo Tėwo walia, geru noru atfistoja ant kentėjimo kelio, kuris weda Jį į Golgotą, bet per Golgotą į prisikėlimą ir gywybę. Jis buvo tas gražiausias grūdas žemės paviršiuje ir Jo kelias taip patėjo per mirtį į diwiškąs gywybės tobulumą ir garbę. Kadangi Jis buvo atiduotas bendram visų žmonių įstatymui ir gywenio šioje žemėje žmogaus gywenimą, tai Jo kentėjimas, Jo mirtis ir Jo paaukštinimas ir kelias į gywybę nėra Jo asmens, Jo wieno kelias, bet tai yra kiekwieno žmogaus ir wijos žmonijos kelias. Čia mes negalime duoti jokios formulės, bet juk visi jaučiame ir tikime, kad Jėzaus Kristaus pergalės ir gywybės kelyje matome mes ir sawo gywenimo kelią. Jame ir tik per Jį mūsų išganymas. Jis sakė: Aš Jūs nepaliksiu našlaicziais. Sei kas man nori tarnauti, tas tegu sėka mane. Kur aš esmi, tenai bus ir mano tarnas, o kuris man tarnaus, pagarbins jį ir mano Tėwas.

Todėl tylusis kentėjimo ir gawėnios laikas testiprina kiekwieno mūsų žingsnius šėti mūsų Wiešpatį wisais Jo keliais. Amen.

Kristaus jaunystė.

Prie Jeruzalės miesto vartų kiekvieną dieną stovėjo sargyboje Romos karys ir lydėjo akimis praeivius. Taip stovėdamas vieną sykį jis pamatė lelijų pievoj mažą berniuką, bežaidžiantį su gėlėmis. Jam bežaidžiant, staiga užėjo smarkus lietus. Berniukas greit nubėgo prie didžiausios ir gražiausios lelijos paėmė ją už stiebelio ir jos gražų žiedą prilenkė prie žemės. Lietuvį perėjus pakėlė jis žiedą vėl į viršų ir gėlė liko nė nesužeista. Karys galvojo, iš kur čia atsirado toks vaikas? Iš tokio vaiko, pamane jis, negali išeiti geras karys. Kariui turi rūpėti karas, kraujas, kerštas o ne gėlės. Rytojaus dieną karys vėl stovėjo savo vietoje. Diena buvo labai karšta. Tas berniukas vėl žaidė pievoje. Atbėgo jis prie kario, pažiūrėjo į jį, ir vėl nubėgo. Karys matė kaip jis nubėgo prie šulinio, pasėmė vandens į savo mažas rieškutes ir atėjęs prie jo pasiūlė jam vandens. Karys gi pasiryžo negerti. Bet staiga jam pasidarė taip silpna, nuo karščio, kad jis numetė ietį ir skydą į šalį, ir gėrė vandenį iš jo saujelės. Nors vandens ten buvo labai mažai, tačiau karys juo atsigaivino. Vos spėjo jis susitvarkyti, kaip atėjo jo viršininkas ir pasakė: „Šį vakarą turi atvykti į Herodo namus. Herodas nori suruošti mažą balių vaikams ir tada visus berniukus jaunesnius penkių metų išžudyti“. Karys tokio biauiaus darbo imtis nenorėjo, bet kad buvo sakyta turėjo vykti. Vakare Herodo kieme buvo tikras džiaugsmas. Motinos su savo vaikais buvo atvykusios čia ir džiaugėsi, jos nežinojo tikro šios šventės tikslo. Tik jos labai stebėjosi, kam tie kariai stovėjo aplink visą kiemą. Berniukai bėgo, žiūrėjo į karius, nes ir jie norėjo tokie būti. Bet greit įvyko baisūs dalykai. Kariai griebė berniukus ir mėtė į sienas. Tas karys, kuris stovėjo prie miesto vartų, nenorėjo tokiu biauriu darbu užsiimti todėl stovėjo prie vartelių. Jis pamatė atbėgant vieną moterį, kuri turėjo paslėpus savo vaiką po apsiaustu. Karys manė: „Ne aš negaliu praleisti“. Jis jau norėjo atimti jai vaiką ir nužudyti, bet staigiai nieko jis nebematė, nes bitis įgėlė jam į akį. Tuo pasinaudama ta moteris pabėgo. Rytojaus dieną, kaip paprastai, stovėjo jis vėl prie vartų. Niekas neėjo pro vartus visi žmonės labai bijojo. Po kokios valandos atėjo vyras ir moteris ir norėjo eiti pro vartus. Moteris turėjo kažką rūpestingai po apsiaustu paslėpus, kas buvo panašus į vaiką. Karys pažino tą moterį ir sulaukė juos. „Ką čia turite?“ paklausė karys jų. Vyras atsisuko ir pasakė: „Čia turime sau maisto“. „Parodykit“, sako karys. Moteris nusijuokė ir atidengė apsiaustą, ten buvo gėlės. Karys griebė ir gėles manydamas kad po jomis yra paslėptas vaikas. Nieko neradęs išleido jis juos. Tik spėjo jis juos išleisti atbėgo šaukdamas jo viršininkas: „Laikyk! Jie pabėgo su vaiku“.

Toks yra padavimas apie Kristaus kūdikystę.

Atidaros durys.

Kartą buvo neturtinga našlė; ji turėjo keturis mažus vaikučius. Seniausias iš jų buvo jau aštuonerių metų berniukas. Šį nelaimingą gyveno labai vargingai ir vieną vakarą nebeturėjo nei duonos, o vaikai buvo išalkę ir vis prašė valgyti. Tada motina taip meldėsi: „Tėve mūsų, kasdienišką duoną duok mums šiandien!“

Kada ji savo maldą pabaigė priėjo prie jos vyresnysis sūnus ir sako: „Mamyte juk vieną kartą Dievas vienam nelaimingam žmogui per varnas atsiuntė duonos?“ „Taip mano vaikelį“, atsakė motina, „jis visus nelaimingus stebuklingai maitina“. „Tai gal Jis ir mums varnas atsiųs“, — tarė berniukas,

— „aš noriu duris atidaryti, kad jos galėtų įlėkti“. Tuo tarpu pro šalį ėjo miesto burmistras. Pamatęs atdaras duris įėjo į vidų ir sako: „Kodėl jūsų durys taip vėlai atdaros?“ Motina padėjo ranka ant vaiko peties ir tarė: „Mano mažasis sūnus atidarė duris, kad varnos įlėktų ir mums duonos atneštų“. „Aš esu toji varna (jis buvo juodai apsirengęs), kuri turi jums duonos atnešti“. Jis paėmė berniuką už rankos ir nusivedė. Nuėjo į jo namus. Čia Jis paėmė pintinę, pridėjo duonos ir kitų valgių, ir išleido berniuką. Vaikas džiaugsmingas grįžo į namus. Kai kiti vaikai pamatė duoną, džiaugėsi ir giedojo. Motina davė kiekvienam po duonos gabalėlį. Kai visi buvo pavalgę tai vyresnysis sūnus atidarė duris susiėmęs rankas pakėlė, pažvelgė į dangų ir dėkojo tardamas: „Dangiškasis Tėve, dėkojam Tau už duoneles!“

Vertė E. Tenikaitytė. Pagėgiai, III kl. mok.

Ugdykime savąją spaudą.

Spauda yra didelė galybė. Nei ginklu, nei fizine jėga to nepasieksi, ką galima pasiekti spauda. Kas turi savo rankose gerą spaudą, tas turi stiprią dvasinę kariuomenę.

Spauda yra labai opus dalykas. Ji gali visuomenę vesti pasiryžimo, pasiaukojimo savo gimtajam kraštui, savo tikėjimui meilės keliu ir, atvirkščiai, ji gali žmones nuvesti neapykantos, dvasinio puolimo keliu.

Spauda gyvenimą ne tik vaizduoja, bet ir kuria. Jei gimsta naujos idėjos, jei vyksta dėl jų kovos, tai spauda visam šiam darbui paruošia dirvą.

Bet ne visuomet spauda gyvenimą kuria. Dažnai spauda vietoje gyvenimo kūrimo, ji griauja, vietoje organizavimo — ardo, vietoje tobulinimo, ji gadina. Tokia spauda yra kaip dumbblas, kuris patekęs į žaidžia ją užnuodija.

Be abejo, tik gera spauda, kuri skelbia tiesą, meilę, žmoniškumą, didina žmogaus žinojimą, tobulina jo dvasios pasaulį, protą, valia jausmus. Geras laikraštis savo skaitytojui tikras draugas ir patarėjas, bet blogas laikraštis skaitytoją sužadina nešvariui darbui. Toks skaitytojas jau bus spaudos sugadintas.

Todėl, kiekvienam aišku, kokią spaudą pasirinkti sau dvasios vadovu.

Kiekvienai organizacijai svarbu turėti gerą spaudą. Mums evangelikams spauda dar reikalingesnė. Mes kitų tikvų tarpe galime pasireikšti tik vieningumu, darbštumu, kultūros gilinimu. O kaipgi pasireikšime, jei neieškosime, naujo, didingo, tobulo, gražaus sugyvenimo, jei nedirbsime dėl mūsų vieningumo, kultūringumo. Visa tai galime pasiekti tik per savo spaudą.

Pažiūrėkime į kitų bendruomenių organizacijų spaudą. Ji tiesiog liepsnoja meile idėjai, ar meile savo krašto, savo žmonių, savo kultūrai. Ir mes, evangelikai, turime „Liet. Evangelikų Kelią“ kuris kovoja dėl mūsų vieningumo, dėl meilės savo Išganytojui ir bažnyčiai, dėl jaunuomenės kultūrinimo, jos gražaus tobulo išsiauklėjimo. „Kelias“ neša mūsų gyvenimą kūrybingumą, darbštumą ir tobulinimą.

Mūsų pareiga remti savąją spaudą ir ugdyti ją. Atverkime duris į kiekvienus namus, tegul nelieta nei vienos šeimos, nei vieno asmens, kuris neskaitytų „Kelio“. Jau ketvirtį metų, kaip jis leidžiamas, bet dar daug yra šeimų, kurios visai nežino, kad iš viso yra toks laikraštis, leidžiamas Lietuvos evangelikams.

Tačiau to neturėtų būti: Tegu mūsų neskaitlinga šeima, parodo vieningumą, darbštumą ir meilę savajai evangelikų spaudai.

Andrius P.

Krikščionybė Azijoje.

(Tęsinys.)

Kinijoje šiuo laiku yra evangelikų krikščionių apie milijoną ir katalikų virš dviejų milijonų iš 470 milijonų gyventojų. Tai labai mažas nuosimtis ir nežymus. Bet gyvenime krikščionybė pasižymi. Žymesnieji valstybės vyrai laikurie yra krikščionys. Dabartinis Kinijos vyriausybės wadowas, generolas Čiangkaišekas yra evangelikas krikščionis, priklauso metodistų bažnyčiai, taipgi ir jo žmona, kuri yra žymi visuomenės veikėja. Finansų ministeris Dr. H. King taipgi krikščionis evangelikas, didelis evangelikų judėjimo jaunuomenėje draugas ir rėmėjas.

Kinijoje šiuo laiku dar yra apie 3000 evangelikų misionierių europiečių ir apie tiek pat misijos darbuotojų kiniečių. Didžiausia evangelikų misija yra taip wadinama „China Inland-Mission“. Jos žinioje dirba apie 2500 misionierių švietimšalių ir apie 500 kiniečių bei 2000 gaislingų šesucijų. Šios misijos sukurtą evangelikų bažnyčia Kinijoje turi apie pusę milijono narių.

Katalikų ir evangelikų misijos Kinijoje turi įsteigę daug mokyklų mokyklų ir tose mokyklose moko tūkstančiai jaunuomenės, nekrikščioniškų tėvų vaikų. Šie krikščionybėi bus prieinami. Be to, krikščioniškos misijos turi įsteigę daug ligoninių, sanitarijos punktų ir prieglaudų ne vien krikščionims. Tos įstaigos netiesioginiai padeda krikščionybėi plėstis. Jaunuomenės organizacijos labai yra išplėtę savo veiklą, ypačiai krikščioniška jaunų vyrų sąjunga labai plačiai veikia miestuose. Labai plinta ir taip wadinamasis „Oksfordo judėjimas“ moksleivių ir studentų tarpe.

Kinijoje yra sudaryta Tautinė kinų krikščionių taryba, kuri rūpinasi bendrinti visų krikščioniškų misijų ir bažnyčių veikimą. Kinijos krikščionys palaiko ryšius ir su kitų šalių krikščionimis. Jų atstovai aktyviai dalyvauja visoje pasaulinėje krikščioniškų bažnyčių, misijų bei jaunuomenės organizacijų konferencijose. Numatyti čiais metais sušaukti pasaulinė evangelikų misijų konferencija, kuri šaukiama kas dešimtį metų vis kitoje pasaulio šalyje, buvo manoma sušaukti Kinijoje. Bet dabar, dėl Kinijos karo su Japonija, ta konferencija įvyks Indijoje. Karas bendrai neigiamai veikia į visą Kinijos gyvenimą, ypačiai jis kliudo krikščionybės veiklą ir trukdo jos plėtimosi. Dabartiniu laiku Kinijos jaunuomenė stengiamasi auklėti tautinėje kinų dvasioje, kuri šalinasi viso, kas švėtima ir iš švėtur atnešta. Prie švėtimybų priškaitoma ir krikščionybė. Todėl krikščionybėi plėstis šiuo laiku susidaro daug kliūčių. Dabar krikščionybės plėtimosi darbas sustoja ir laikuriose provincijose beveik eina atgal. Daugelis krikščionybėi artimų kinų dabar nuo jos šalinasi, kad nebūtų įtariamai kaip „švėtimųjų vergai“. Be to, komunistinis judėjimas, prasiplatinęs Kinijoje, labai pakenkė ne vien senosioms kinų religijoms, konfucionizmui bei buddizmui, bet ir krikščionybėi. Didelė dalis moksleivių ir studentų yra komunistinio judėjimo įtakoje ir didelė dalis priklauso vėl tautiniam kinų judėjimui. Mažuma domisi krikščioniškų jaunuomenės judėjimu.

Pastutiniu laiku keleto metų eigoje Kinijoje pradėjo smarkiai plėstis Islamas — mohametonų tikyba. Islamas yra rimtas konkurentas krikščionybėi visoje Azijoje. Dabar mohametonų Kinijoje yra jau apie 20 milijonų. Ir jie veržiasi kaip tikslai į tas šritis, kur krikščionių misijos veikia ir ypačiai platina savo tikybą miestuose, kur gyvenimas yra jau visokių srovių išjudintas ir krikščionybė pradėjusi išigalėti.

Iš viso krikščionybėi išigalėti Kinijoje yra sunku ir jos ateitis ten nežinieji. Kinų tauta yra labai konservatiwi ir nemėgsta nieko, kas yra nauja ir dar labiausiai, kas iš kitur atnešta. Kiniečiai pulkais vyksta į Europą studi-

juoti visokių mokslų, bet grįžę tėwynėn jie pasiieka sau tikslai mokslą, o visas europieškas idėjas nufrato, kaip švėtimas dufkes. Ir šiandien Kinijos kaimiečiai kitaip newadina europiečio, kaip „baltasis welnias“ ir ištolo jo kratosi. O su tuo, kratosi ir krikščionybės, kaip „baltųjų religijos“. Bet čia kalti ne kiniečiai, o europiečiai, kad jie stengėsi pawergti kinus, dažnai panaudodami ir religiją. Dabartinis Kinijos karas ir ekonominis bei dvasinis krizis parodys, kiek krikščionybė yra twirta Kinijoje. Ir jei ji išliks, tai bus pacijų kiniečių nuopelnas ir ji tada turės ateitį Kinijoje. (Bus daugiau.)

Liuteris Witenberge.

(Tęsinys.)

Dideliame, prie jo esančiame kieme Liuteris waišščioja su savo tėwisktu draugu Jonu Szaupicu. Čia jį Szaupicas „priwertė ir štatino“, kad jis išgintų Szwentojo Rašto doktoratą. Weliau Liuteris ir jo žmona Katarina čia mėgo žiūrėti savo vaikų žaidimo, sėdėdami ant akmeninių kėdžių. Dešinėje, wirtuje kėdės yra iškalts Liuterio herbas (rozė su širdimi ir krūžiumi) ir įrašas: „Vivit“ (Jis gywas); kairėje matome Liuterio paweišką, aplink kurį škaitome „Aetatis suae 57“ — „jo 57 metais“ 1540 ir „Su silento et spe evit fortitudo mea“ („Ramybės ir wiltyje bus mano stiprybė“). Liuterio namas yra perstatytas. Sunku pasakyti, kaip jis visas reformatoriaus laikais atrodė. Bet tikslai žinome, kad Liuterio celė wienuolynė, „kambarys wirtuje wandens, kuriame jis užpuolė popiežystę“, buvo wienuolyno dalį, nugriautoje tuoj po jo mirties. Ten jis iškwojo milžiniškas sielos kowas, ten karštai melbėsi už Diewo Karalystę, ten sugalwojo savo tezes, parašė savo tris didelius reformatcijos raštus 1520 metais, sušūrė savo giliąs giesmes. Tas kambarys iki šių laikų neiškito. Jame kadaiše stovėjo kietas guolis nuo 1520 metų wis labiau atšikhrusio wienuolio, kuris su buwusiu prioru Eberhardu Brišgeriu nuo 1524 metų wienišas gyweno apleistame wienolynė. Kiekas nepataisė jam čiais metais lowos. Jis rašė, kad, pailšęs nuo dienos darbų, kridawo į hitą lową. Kitos patalpos yra išlikusios dabartiniam name. Didžioji ir mažoji Liuterio auditorija už heimyninio kambario, kuriame telkėsi studentų minios ir klausėsi gerbiamo mokytojo, kuris skelbė Diewo malonę iš plalmių, romėnų ir galatiečių laikų. Roks jaukus atrodo Liuterio heimynis kambarys! Čia jis išėdawosi savo heimos tarpe. Čia jis žaidawo su savo kūdikiais. Čia waišindawo savo swėčius. Čia jis bus pareiškęs wisą savo samojį, kuris spindi iš weliau surinktų Liuterio kalbų prie stalo, taip wadinamųjų „colloquia“.

Pasaulyje wijos sawaitės dienos yra šwencziamos.

Didžioji dalis krikščionių šwenczia pirmą sawaitės dieną — sekmadienį — Kristaus iš mirusių prisiškėlimo ir Szw. Dwasios atsiuntimo dieną. Jau apaštaly laikais tikintieji krikščionys susirinkdawo tą dieną duonos laužti (Ap. Darb. 20,7). Wisi istorijos įrodymai rodo, kad pirmieji krikščionys šwentę pirmąją sawaitės dieną. Kai kurie twirtina, kad tik Konstantinas Didysis įwedė sekmadienio šwentimą. Tai netiesia. Konstantinas Didysis išleido įstatymą tik apie sekmadienio šwentimą savo waltšybėje, nes jau beveik wisi krikščionys jį šwentė. Jis sujungė bažnyčią su waltšybe, kas bažnyčią priwedė prie supasaulėjimo. Tacziau dabar yra ir tokių krikščionių grupių, kurie nori įrodyti, kad sekmadienis yra žwėries ženklas ir sekmadienio šwentimas esanti nuodėmė, žwėries ženklo priėmimas ir pan. Kelios Rytų bažnyčios grupės šwenczia pirmadienį. Persų šwentadienis yra antradienį. Wsyriecziai šwenczia trecziadienį. Dalis Egiptiečių šwenczia ketwirtadienį. Mohameto pasekėjų šwentoji diena yra penktadienis. Szeštadienį arba subatą šwenczia žydai ir kelios nedidelės krikščionių grupės. Tokiu būdu pasaulyje šwencziamos wijos dienos sawaitėje.

Žinios.

Wokietija.

— Wokietijoje šiuo laiku yra 13 408 ewangelikų parapijos ir 6 896 filijos. Parapijomis skaitoma tur kunigas gyvena ir filijomis — tos parapijėlės, kurias aptarnauja kunigai iš kitų parapijų. Kunigų vietų parapijose yra 17 704. Raikurios didesnės parapijos turi po du ir net po daugiaus kunigų, todėl kunigų vietų daugiaus kaip parapijų 4 296. Šiuo laiku 3 730 kunigų vietų yra laisvų. Tas reiškia, kad Wokietijoje trūksta tiek kunigų. Teologijos kandidatų yra 2524. Jie užims kunigų vietas. Bet 1200 kunigų vietų liks ir toliaus neužimtų. Teologijos studentų kasmet mažėja. Senesnieji kunigai miršta, arba išeina pensijon. Wokietijos ewangelikų bažnyčia pradeda susirūpinti, kad ateityje dar daugiaus truks kunigų. Tai vis nacional-socialistinio Wokietijos režimo pasėkos.

— Wokietijos katalikai šiais pasaulėžiūrų kūrų laikais labai susidomėjo Biblija. Per praeitus metus išplatinata katalikų išleidimo taip wadinamos „Stuttgarter-Keppler-Bibel“ apie 300 tūkstančių egzempliorių. Dabar yra išleista dar taip wadinama katalikų „Szeimos Biblija“, kuri labai sėmingai plinta Wokietijos katalikų tarpe. Seniaus katalikų kunigai draudė savo parapijoms skaityti Bibliją. Dabar jau pradeda raginti prie skaitymo. Kada ewangelikai „Deutsche Christen“ Szv. Raštą pradeda niekinti, tai katalikai pradeda juo domėtis. Ar bus taip ir kitoje kalyse, kad ewangelikai pasitrauks nuo ewangelijos ir nuo wišo Szv. Rašto, savo tikėjimo pagrindo?

Anglija.

— Valijos kunigai švęstės anglikonikų bažnyčios arkivyskupas ir vyskupai nutarė nejungti išskirtųjų, kol dar yra nemirę tie, nuo kurių jie yra atskirti. Vyskupo nutarimas pasiūlytas kunigams, kad jie tuo nutarimu wadovautųsi.

— Wiša Anglija ruošiasi 400 metų reformacijos sukakties minėjimui. Wiša eisė uniwersitetų ir didžiųjų miestų ruošiasi paminėti šią sukaktį labai iškilingai. Minėjimas įvyks šių metų birželio mėn. 10 dieną. Minėjimams ruošti yra sudarytas komitetas ir kurį įeina apie 30 anglikonų bažnyčios vyskupų ir daugelis kitų bažnyčių atstovų. Williamas Tyndalis iškvertė į anglų kalbą 1526 m. N. Testamentą. Augustinų ordino wienuolis Cowerdalis iškvertė 1537 m. wišą Szv. Raštą į anglų kalbą ir atspausdino. Karaliaus įsakymu 1538 m. įvesta į wišas Anglijos bažnyčias Szvento Rašto skaitymas anglų kalba. Šitas įvykis laikoma reformacijos perwerse Anglijoje pradžia. Todėl ir minint šiais metais 400 metų šio įvykio sukaktį, wišos iškilmų kalbos bus nukreiptos į tai, kad Szv. Raštą anglų tautai parodyti kaip didžiausią gywybės, laimės ir dvasinio džiaugsmo bei krikščioniško tikėjimo jėgų šaltinį.

Austrija.

— Per 1937 metus Austrijoje iš ewangelikų bažnyčios išstojo 1239 asmenys. Iš kitų tikybų į ewangelikų tikybą perėjo 7464 asmenys. Wien iš katalikų į ewangelikų tikybą perėjo 5467 asmenys. Dabar Austrijoje ewangelikų yra 331 tūkstantis 871 asmuo. Šio mėn. 7—12 dienomis Austrijos ewangelikų jaunimas surengė Wienoje „ewangelikų savaitę“ paminėjimui 25 metų sukakties ewangelikų jaunimo darbuotės Austrijoje.

Rinija.

— Szansi prowincijoje karui siaucziant tapo užmušta keturi misionieriai europiečiai ir keletas ewangelikų ir šiaip ewangelikų mifijos darbuotojų kiniečių. Tai nemeltojo karo nefaltos aušos.

LES Kauno liuter. skyriaus nariui

Hermanui Abraičiui

jo mylimai žmonai mirus, nuoširdžią užuojautą reiškia

LES Kauno liuterionų skyrius.

Olandija.

— Rotterdame buvo surengta įdomi paroda, kurioje buvo įtaisyti ir paverkšais parodyta Rusijos krikščionių persekiojimai bei kančiniai.

Kaunas. Š. m. kovo mėn. 6 d. buvo lietuvių ewangelikų sąjungos Kauno liuterionų skyriaus narių susirinkimas, kuriame įž. K. Bulota įdomiai papasakojo savo išpūdžius iš Prancūzijos ir Italijos. Į susirinkimą atvyko virš 50 žmonių. Tą pat dieną turėjo prof. J. Jankauskas papasakoti savo išpūdžius iš Egipto, bet kadangi 18 val. buvo Karininkų Ramovės šaleje sąjungos tarptautiniam draugingumui per bažnyčias plėsti sekretoriaus prof. Dr. Siegmund-Schulze pasaita tema „Eumeninis krikščioniškųjų bažnyčių bendradarbiavimas socialiniam gyvenimui gerinti ir tarptautinei taikai plėsti“, tai prof. Jankausko pasaita atidėta kitam susirinkimui ir wiši nariai nuvyko į Karininkų Ramovę pasiklausyti švecio pasaitos.

Lietuvių Ewang. S-gos Kauno liuterionų skyriaus suorganizuota vaikų sekmadienio mokyklėlė labai gerai veikia. Į ją jau yra įsirašę virš 40 vaikų. Šioje mokyklėlėje pamaldos laikomos kiekvieną sekmadienį 12,30 val. Wytauto Pr. 24 (32 pradžios mokykloje). Nariai ir kiti lietuviai ewangelikai, kurie savo vaikūčius į šią sekmadienio mokyklėlę dar nėra įrašę, kwiecziami tai atlikti, nes tikėjimas yra kiekvieno žmogaus kelrodys.

Dėgliai. Kovo mėn. 6 d. 10 val. ryto, Dėgliuose, ūkininko p. Stubros patalpose, įvyko „Jaunųjų Sendoros“ Dėglių skyriaus narių susirinkimas, kuris buvo skaitlingai lankytas. Susirinkimą atvėrė skyriaus pirmininkas M. Klumbys, įveikindamas susirinkusius 47 psalmo žodžiais. Pasitai pagiedota bendra giesmė: „Radau, radau jau grūntą savo“. Tada skyriaus pirmininkas pranešė apie naujai įkurtos waldybos sudėti ir padarė platų pranešimą apie įvykų „J. Sendoros“ wišutinį atstovų suwaziawimą, kuris įvyko Klaipėdoje. Po bendros giesmės: „Lakelis Wynuogelių“, skyriaus pirmininkas laikė pasaitą apie „J. Sendoros“ religingumą. Po pasaitos nariai pasitarė dėl Motinos dienos šventimo, dėl šventadienio mokyklos organizawimo ir dėl stgų orkestro steigimo. Bendra giesmė: „Kaip Dievas deda tink wiaip“, susirinkimas buvo užbaigtas.

3. A.

Kaunas. Kovo mėn. 13 d. 17 val. Wytauto Pr. 24 (32 pradžios mokykloje) hauciamas lietuvių ew. sąjungos Kauno liuterionų skyriaus narių susirinkimas, kuriame prof. Jankauskas papasakos savo kelionės išpūdžius iš Egipto. Be to, šiame susirinkime bus aptariami kiti organizaciniai reikalai. Wišiem ewangelikams į šį susirinkimą įėjimas laiswas.

L. E. S. Kauno liuterionų skyriaus waldybos nutarimu nusiųsta „Lietuvos Ewangelikų Rėliui“ wišų narių adresai ir wišiem užprenumeruotas „Lietuvos Ewangelikų Rėlias“. Skyriaus waldyba prašo savo narius už „Lietuvos Ewangelikų Rėlią“ prenumeratos mofestį mofėti skyriaus išdinintui Rėmžiui arba jo pawaduotojui Manomaicziui.

Užsakymus priima redakcija, kiekwiena pašto įstaiga ir laiškininkai. Užsakant redakcijai laikraščio kainą: metams 2 litai, 1/2 m. 1 litas ir ketwircziui m. 50 centų. Užsakant pašto įstaigoje, kaina 2 litai 30 ct., pusel m. 1 lit 30 ct. ir ketwircziui m. 80 ct. Redžia Lietuvių Ewangelikų Susiwienijimo Bąžnintinis komitetas. Redaguoja K. n. P. D. a. g. s. — Spaudė: „Lituanica“, Klaipėda, Palangos gatwė 23-24. — Rankraščius ir užsakymus prašome siųsti šiuo adresu: Klaipėda, „Lituanica“, Dagiai.